

מיד ויקהל העם על אהרן, (שהר) למרנו שבאותה שעה שער שמה זכה להויה לבדו במלות כל ישראל והוא קבל התורה בעולם. ואפלו מגלת אסתור שפטות (אסתר ט) וקבע היהודים, וקבעו אלה יהודים היה ארייך להיוינו מהו וקבעו אלא זה משה שהוא היהודים, במלות כל היהודים. ויקהל העם על אהרן? למה על אהרן? כדי להפְלִיל בצד הימין, שהרי הם השמאלי רצו מפניהם, וכדי שהיה כלול בימין, התפנסו על אהרן, ויאמרו אלו קום עשה לנו אלהים. (אלהים וראי רצוי צד השמאלי. אשר ילבכו אשר ילה היה צריך להיוינו מהו אשר ילבכו אלא אלהים, שיש מרגנות סוף ששת ימי המשעה), במלות בצד השמאלי של אלהים, שיש להם. שאם אמר שהרי הוא שבעה אותו האלים העליון לא בכנס בכללא).

בא וראה, כל זמן שהיה משה במצרים, לא הופיע שם של אלהים, אלא שם של היה קשה לו לפרטה, כדי שלא יהיה תקף לאותו הצד الآخر ולא יתרחק בעולם. עכשו רצוי את אותו הדבר, וזהו קום עשה לנו אלהים. לנו דוקא, שאנו צרים את הדבר הנה לחזק את הצד

שלנו, שהיה דחויה עד עצמו. אשר ילבכו לפניו. מה אמרו? אלא כך אמרו, אנו רואים שאתה ישראלי, כל טוב וכל ההפוך של העולם לכם, ואני רוחויים בחזוץ. שלכם - (שותה י) וה' הולך לפניהם יומם. אך כך אלהים אשר ילבכו לפניו, כמו שה' הולך לפניכם. שהרי יש לנו רשות לצד שלנו לכת ארץ כה לפניו, אם נזמן לו מעשה.

בא וראה, כל ענייני ההפוך שהלבכו במדבר, לא היו מכם אלא רק את בני ישראל בלבד לבדם, והוא ענן יומם, אז לא لكמייהו. ואלין עבר רב, וכל אינון בעיר עאנין ותורין, והוא אזלו לבר הלאו, וכל אונן בהמות, צאן ושורים, היה הולכים מוחז למחנה באחרותה. ובא ראה, כל אוטם

רשות משה וקבע אורייתא בלחודו בלא רכל ישראל ואיתו קוביל אורייתא בעלה. ואפלו מגיל אסתור דכתיב (אסתר ט) וקבע היהודים ביהודה. ויקהל העם על אהרן) **אםאי על אהרן.** בגין לאחכלה באסטרה דימנא, דהא איןון שמאלא בעו מגיה, ובגין להו כליל בימנא, אתפנסו על אהרן, ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים. (אליהם וראי בעו ספר שמאל). אשר ילכו אשר נלה מבעליה. שאי אשר ילבכו אלא אלהים שית דרנא איןון (ד"א ששת ימי המשעה) בלהו בספר שמאל דאליהם שית אינון, ראי תמא דהא שבע איןון. והוא אלהים עלאה לא עאל בבללא).

חא חזי, כל זמנה דהוה משה במצרים, **שמא** דאליהם לא דבר, אלא שמא דיב', רעל דא קשיא ליה לפרטה בגין דלא יהא תוקפא לההוא סטרה אחרת, ולא יתתקף בעלם. השטא בעו היה מאלה, והיינו קום עשה לנו אלהים. לנו דיקא, דאגן צריכין להאי מאלה, לתקפא סטרה דילן, דהוה אתڌיא עד השטא.

אשר ילבכו לפניו. מי אמרו. אלא הבי אמרו, חמינן דאתון ישראלי, כל טוב וכל יקר דעתמא לכוי, ואנו דחיזין לבר. דלו, (שותה י) וויי הולך לפניהם יומם. אויף הבי אלהים אשר ילבכו לפניו, כמה דازיל קמייכו יי'. דהא רשו אית לסתרא דילן למחד אויף הבי לקמן, אי נזמין ליה עובדא.

חא חזי, כל עניינו יקר דازיל במדברא, לא הוו חמפניין אלא לבני ישראל לחודיהו. והוא ענן דיקר, דכתיב וויי הולך לפניהם יומם, אז לא لكמייהו. ואלין עבר רב, וכל אינון בעיר עאנין ותורין, והוא אזלו לבר הלאו, וכל אונן בהמות, צאן ושורים, היה הולכים מוחז למחנה באחרותה. ובא ראה, כל אוטם